ДІТОЧА БІБЛІОТЕКА.
Книжечка 10.

Ґрація Товпліс.

Daruнky

ДАРУНКИ РУСАЛОК.

Сценічна фантазія для дітий у двох діях.

З англійського переклав М. Л.

ЗБІРКА
ІВАНА ЛУЧКОВА

ЛЬВІВ, 1922.
НАКЛАДОМ ВИДАВНИЦТВА: „СВІТ ДИТИНИ".

World Public Library

The World Public Library, www.WorldLibrary.net is an effort to preserve and disseminate classic works of literature, serials, bibliographies, dictionaries, encyclopedias, and other reference works in a number of languages and countries around the world. Our mission is to serve the public, aid students and educators by providing public access to the world's most complete collection of electronic books on-line as well as offer a variety of services and resources that support and strengthen the instructional programs of education, elementary through post baccalaureate studies.

This file was produced as part of the "eBook Campaign" to promote literacy, accessibility, and enhanced reading. Authors, publishers, librarians, and technologists united to expand reading with eBooks.

Support online literacy by becoming a member of the World Public Library, http://www.WorldLibrary.net/Join.htm.

Copyright © 2010, All Rights Reserved Worldwide by World Public Library, www.WorldLibrary.net

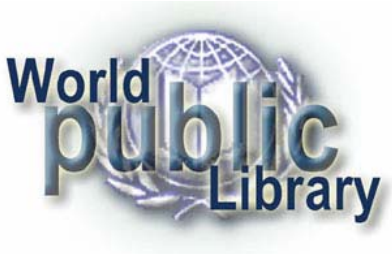

www.worldlibrary.net

This eBook has certain copyright implications you should read.

This book is copyrighted by the World Public Library. With permission copies may be distributed so long as such copies (1) are for your or others personal use only, and (2) are not distributed or used commercially. Prohibited distribution includes any service that offers this file for download or commercial distribution in any form, (See complete disclaimer http://WorldLibrary.net/Copyrights.html).

World Public Library Association
P.O. Box 22687
Honolulu, Hawaii 96823
info@WorldLibrary.net

Copyright © 2010, All Rights Reserved Worldwide by World Public Library, www.WorldLibrary.net

10

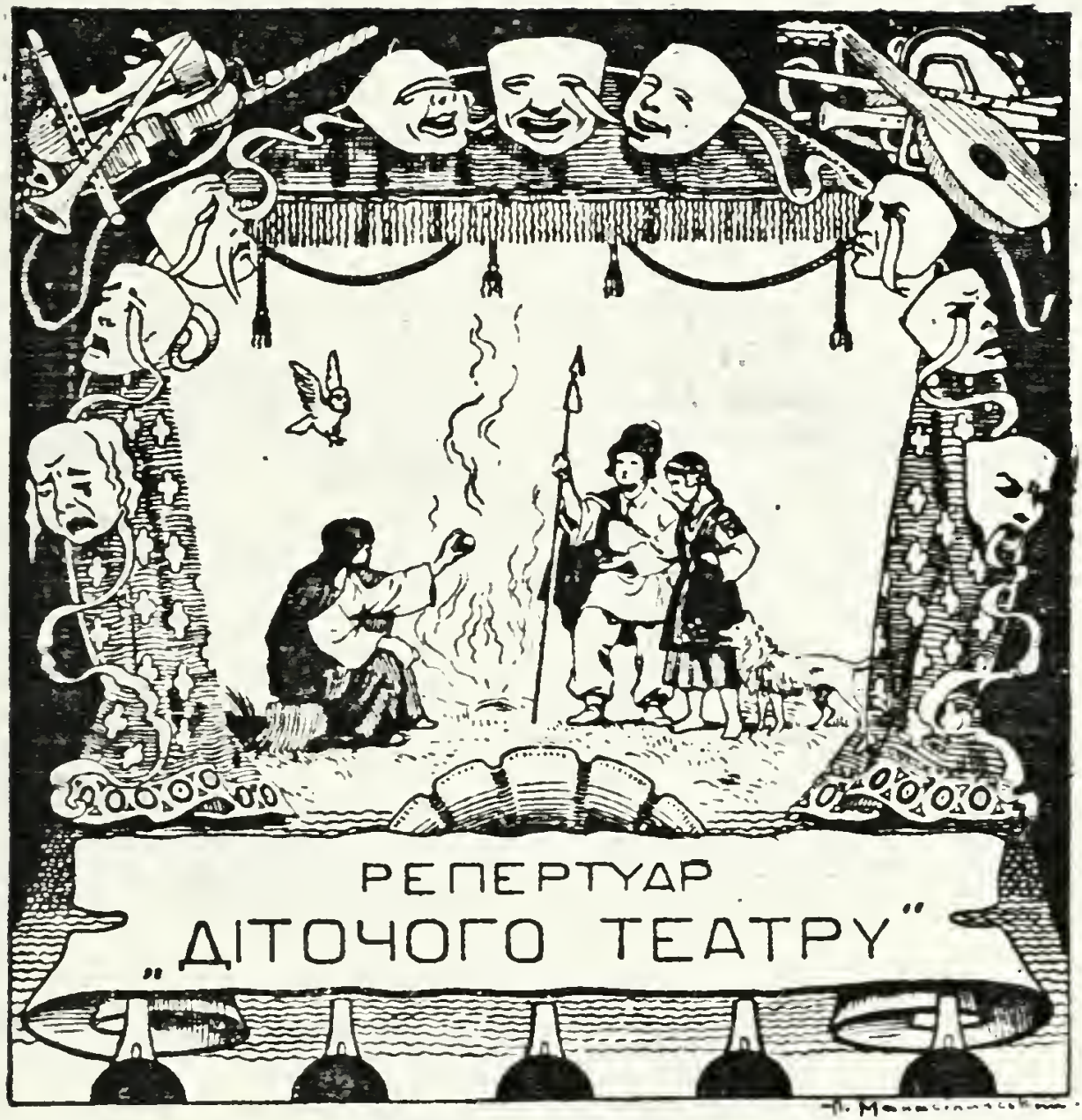

ДАРУНКИ РУСАЛОК.

ЛЬВІВ, 1922.
НАКЛАДОМ ВИДАВНИЦТВА: „СВІТ ДИТИНИ".

Виданя „Світа Дитини“:

а) Діточа Бібліотека:

Ч. 1. *Оскар Уайльд:* **„Зоряний Хлопчина“**, стор. 48 з 16 образками.

Ч. 2. *Вільгельм Буш:* **„Максим і Марко“**, стор. 64, з 95 образками.

Ч. 3. *О. Білоусенко:* **„Пригоди Вовка-Неситого“**, 68 стор. з 54 образками

Ч. 4. *Вільгельм Буш* **„Нечемне вороня“**, 52 стор. з 48 образками.

Ч. 5. *Я. Вільшенко:* **„Чорнокнижник із Чорногори“**, 72 стор. з 70 образками.

Ч. 6. *Я. Вільшенко:* **„Червона Шапочка“**. 48 стор. з 6 образками і нотами.

Ч. 7. *Антін Лотоцький:* **„Вільгельм Тель“**, істор. оповіданє, перероблене з Ф. Шілєра, 52 ст., з 13 образками У. Баура.

Ч. 8. *Фільгелєнес:* **„За вітчину“**, два оповіданя з історії Греків і Римлян, з 10 образками.

Ч. 9. *Микола Ваврисевич:* **„Лісова казка“**, сценка на 1 дію для діточого театру (з нотами).

Ч. 10. *Грація Товпліс:* **„Дарунки Русалок“**, сценічна фантазія для дітий у двох діях.

В приготованю:

Ч. 11. *Леся Верховинка* **„Іменини Влодка“**, комедійка на 3 дії.

Ч. 12. *Марія Штелігівна* **„З села і з міста“**, нариси з житя дітий.

Ч. 13. *Володимир Островський:* **„Соняшник“**, сценічна картина на 3 дії.

Ч. 14. *Марія Штелігівна:* **„За склянною стіною“**.

Ч. 15. *Володимир Хронович:* **„Пригоди Лиса-Панаса**

Право передруку законно застережене.

DF
6039
O653 D3
1922

LIBRARY
MAY
1961
UNIVERSITY OF T

З ДРУКАРНІ НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНИ ШЕВЧЕНКА.

ДІЄВІ ОСОБИ:

Король.
Королева.
Королівна.
Королевич Продажности.
Королевич Пустомельства.
Королевич Мраки.
Королевич Довговічности.
Королевич Приязни.
Королевич Парсіваль.
Дворецький.
Русалка Золотих Копалень.
Русалка Золотої Вимови.
Русалка Сонішного Світла.
Русалка Століть.
Русалка Приязни.
Русалка Лілії.

Двораки, двірські дами, служба в ліберії, міністри, лицарі.

Річ дієть ся у королівстві сімох рік за семи горами.

Від перекладчика.

Сю веселу комедійку написала **Ґрація Товпіс**, управителька висшої школи, давнійше званої „Приготовними Клясами при Колєгіяльній Дівочій Школі для північного Льондону“, і письменниця. Написала вона крім отсеї комедійки ще багато инших, м. ин. „Пять Юріїв“, драматичний образок із англійської минувшини; „12 ночий“, в одній дії; „Неприсутний професор“, комедія для старшої молоді; „Новітний Мідас“, комедія для хлопців; „Тристалітний князенко“ в 4 діях.

ПЕРША ДІЯ.

Сцена представляє престольну салю в королівській палаті.

ЯВА І.

Король і королева самі, розмовляють із собою.

Король. Так, моя люба, я знаю, я знаю. Та державні справи все так бентежать мене. Ти не знаєш, ти не в силі й здогадати ся, що бідний король мусить витерпіти.

Королева. За те знаю, що приходить ся витерпіти нещасній королевій. Хотіла би я знати, чому саме тобі мало би бути гірше, ніж мені?

Король. Бо, моя дорогенька, я ніколи не певен, чи моя корона сидить мені добре на голові. А ти не знаєш, кілько залежить від сього! Як можна королеви сподівати ся слухняности від підданих, коли його корона перехилила ся, перебакирила ся на бік, як непричком вояцька шапка. *(Показує, як се виглядало би).* Сеж могло би довести до революції, моя люба! Вже сама ся думка страшна! Не важу ся й думати про се. Ну, а королева?! Вонаж жінка й носить шпильки до волося тай може ними придержувати корону як слід. Передше ти може ніколи не відчувала вдяки для шпильок до волося?

Королева. Позволь, що поправлю її тепер тобі. Ось так! Коли тепер силітимеш цілком спокійно, все буде гаразд! Тепер виглядаєш поважно і грізно.

Король. Дуже гарно, що кажеш се мені, моя дорогенька. Та чи не говорить котрийсь із поетів, що князь уже самим грізним рухом наганяє жах у серця своїх підданих? Ба, але якжеж м о ж е король рушити ся, щоби не перехилити корони? *(Показує, як се виглядало би).*

Королева. Любий мужу, прошу тебе, сиди тихо! Ось я тобі знову поправила її. Прошу тебе, не рухай ся ні на волос. Слухай! Чую звук сурм. Мушу також сісти, як слід.

Король *(бурмоче).* Увесь сей клопіт ізза марної дівчини.

Королева *(з обуренєм).* Що ти кажеш? Марної дівчини? То ти так говориш про свою королівську дочку і престолонаслідницю?

Король. Дівчата не мають значіня! Чому вона не могла народити ся хлопцем? Ненавиджу дівчат!

Королева *(перестерігає).* Коли зважиш ся ще щось подібного сказати, грястиму тобою так довго, аж корона тобі перехилить ся, саме тоді, як почот увіходитиме.

Король *(із жахом).* Дорогенька, прошу тебе, не роби сього, не роби сього! — Ох! лишенько! вони вже йдуть! Люба подруго, май милосердє! Чи корона стоїть добре?

(Увіходить дворецький з булавою, за ним нянька везе в візочку королівську дитину, її товаришать инші пані і дворяки).

Дворецький *(кланяєть ся).* Нехай Вашим Королівським Величностям буде мило почути, що прибула її Високість Королівна, щоби бути присутною на старо-

давному святі принятя дарунків, із нагоди уродин, від її будучого народа, ваших покірних підданих.

Король. Так, я вже знаю се — ох! Добре, моя люба, я забув *(устає обережно і з деревляними рухами)*. Дякуємо тобі за звідомленє, мій пане дворецький. А тепер повідоми, що нашою волею і бажанєм є, щоби стародавне свято відбуло ся згідно зі звичаями моїх королівських предків. *(На боці)*. Бачиш, дорогенька, як я гарно вивчив ся сього. Я був забув лише на хвилинку.

Дворецький. Згідно зі стародавними законами, ясна королівна мусить сама особисто прийти — себто — гм! — в сім випадку — треба її возити по ріжних департаментах вашого королівського правительства, як скарбниця, зброївня, щоби прийняла дарунки на ріжних відповідних місцях.

Король. Дуже добре, без сумніву! Тож забери її зараз таки!

Королева *(докірливо)*. Мій милий, уважай же. Ти готов іще забути всі свої промови, що їх маєш виголосити у відповідь.

Король *(на боці)*. Не можу ні про що инше думати, як лише про сю корону. Чую, як вона перехилюєть ся. Знаю, що й ти не могла би спамятати державної промови, коли корона весь час зісувала би ся тобі на одно око.

Дворецький. Прийміть, будьте ласкаві, Ваша Величносте, до відома, що русалки все перші мали привілей на послуханє в престольній салі, щоби предложити свої дарунки ясній королівній, заки її відпровадять куди инде для принятя дарунків від підданих Вашої Величности.

Король. Нашою королівською волею і бажанєм є, щоби русалок зараз же, безпосередно, безпроволочно,

на сім місці, в сій хвилині, як стій допущено до нашої салі послухань.

(На дворі грають сурми. Входять русалки).

Король *(встає на їх привіт).* Пані, поздоровляємо вас іменем нашої королівської дочки, що — гм, — гм — на жаль не опанувала ще трудноцїв вимови нашої мови. — В дійсности — гм — гм — вона взагалі не вміє ще говорити, цілком так, як і звичайна некоролівська дитина (так, моя дорога, я знаю, що дальше слідує). — Гм — гм — моя люба подруга і я сам дякуємо вам в її імени за дарунки, з якими ви прийшли, щоби обдарувати королівське дитя. *(Сідає й поправляє корону).*

Русалка копалень золота. Маленька королівно, я принесла тобі дарунок, якому нема ціни: невичерпане жерело богацтв. І сей дарунок матиме силу аж до дня, коли ти погордила би ним і не вжила його.

Король *(на бік).* Слухай, моя мила! Коли так, то ся дитина буде справдішним скарбом для державної скарбниці. Міністер фінансів дістане весь свій буджет від сього маленького дитяти.

Королева *(на бік).* Ти не повинен так хвилювати ся. Памятай про корону.

Русалка золотої вимови. Маленька королівно, я принесла тобі дарунок золотої вимови. Твої слова промовлять до кождого серця. І сей дарунок матиме силу аж до дня, коли ти погордила би ним і не вжила його.

Король *(на бік).* Радість! радість! Моя миленька, чи ти чула? Мусимо зараз же допустити жінок до парляменту. Моя дочка може бути послом до парляменту з усієї держави загалом. І тоді ніколи не буде опозиції. Ура!

Королева *(перестерігає).* Памятай про корону!

Русалка сонішного світла. Мала королівно, я принесла тобі щасливий дарунок золотого сонішного світла. Твоє серце буде втішати все, коли тільки звернеш свій зір на природу. І сей дарунок матиме силу аж до дня, коли ти погордила би ним і не вжила би його.

Король *(на боці).* Се добрі новини для господарів. Ся цінна наша дитина, моя кохана, вартує за ціле міністерство рільництва.

Королева *(на боці, поважно).* Памятай про свою корону!

Русалка століть. Маленька королівно, я принесла тобі найбільше бажаний дарунок довгого житя. Матимеш час радувати ся вповні сими добрими річами. І сей дарунок матиме силу аж до дня, коли ти погордила би ним і не вжила його.

Король *(на боці).* Мусимо повідомити про се асекураційні товариства, моя дорогенька. Вони мусять назначити окрему тарифу за сього малесенького Метузалєма.

Королева *(розгнівано).* Памятай про свою корону!

Русалка приязни. Маленька королівно, я принесла тобі гарний дарунок любови, щоби ти зробила своє власне житє і житє других досконалим. І сей дарунок матиме силу аж до дня, коли ти погордила би ним і не вжила його.

Король *(на боці).* Ну, що вона під сим розуміє? Я ніколи не розумів ся на метафізичних загадках.

Королева *(на боці).* Ось тобі на! А не казала я тобі, що так буде? Корона геть перебакирила ся тобі.

(Король спішно поправляє корону, з замітним стриком, коли наближаєть ся остання русалка. Вона несе лілію і не говорить нічого; нахилив ся над дитинкою, цілює її й оставляє лілію в її руках).

Король *(на боці).* Сього не розумію, моя дорога. Гм! Пані, чи можу поспитати, що означає твій дарунок? Добродійко ботанічко, огородничко, садівничко, чи як вас маю звати, ге? *(На боці)* Мушу спитати ся її, як бачиш, моя мила, бо се виглядає радше на дрантє після дарунків инших русалок.

Русалка лілій. Чи потребує мій дарунок пояснення його користи? Маленька королівно, я принесла тобі дарунок, який зробить тобі инші дарунки ще ціннійшими для тебе. Він змусить усіх говориги тобі тільки правду. Він зробить також те, що всі в твоїм окруженю житимуть яснійшим житєм і яснійше думатимуть. Се дарунок чистого серця.

Русалки *(разом, лагідно).* Маленька королівно, русалка лілій дала тобі найкрасший дарунок.

(Живий образ: Усі особи уставляють ся довкола короля и королевої, по можности при освітленю штучними огнями. Заслона).

ДРУГА ДІЯ.

(Двайцять літ пізнійше).

Сцена представляє престольну салю в палаци. Весь двір присутний, як перше.

Король. Ну, мій пане дворецький, ти мабуть маєш там у руці незвичайно довжезну програму. Чи хочеш сказати, що маємо полагодити нині всі ті справи?

Дворецький. З прикрістю мушу заявити Вашій Королівській Величності, що ся довга програма містить лише маленьку частинку державних справ, які мусимо сьогодні полагодити. Є там більше томів.

Король *(перериває)*. Гарно, як воно не було би, то закон про осьмигодинний день праці здержить нас, заки дійдемо до половини. Се один хосен.

Дворецький. Ваша Величність забуває ся. Сей закон відносить ся тілько до робітництва. Ваша Величність належить до упривілейованої кляси, якої години праці не обмежені законом або звичаєм.

Король *(гнівно)*. Начеб то я не знав сього з усего мого мученицького житя. Дякую вам за се! Гарно, говори дальше, мій старенький. Яка є перша точка в твоїй лісті?

Королева *(боязко)*. Мій милий, коби ти тілько не забував про звичаї. Се мене вельми радувало би. Поду-

май собі тільки: називати дворецького „мій старенький“!

Король. Так, може се стало ся ізза напруженя уяви. А все таки він напевно є старий. Се правда.

Королева. Не гадаю, мій милий. Я думала, що ти повинен звертати ся до нього з більшою повагою — з більшою гідністю.

Король Ох! Ах! Так! Розумію. Старатиму ся бути уважнійшим на будуче, моя подруго. Ну, наймогутнійший достойнику моєї держави, говори дальше свої звідомленя, щоби ми зайняли ся твоєю справою; та будь ласкав, поспішай ся трохи при сповнюваню своєї повинности.

Дворецький *(дуже налякний).* Буду слухняний приказам Вашої Величности. Моїм першим обовязком є, предложити покірну просьбу від усього населеня країв Вашої Королівської Величности, яке просить, щоб завести й відновити плаченє податків і додатків до податків сеї історичної держави. Бо вони не хочуть бути дальше позбавленими одиничених із ліда-прадіда тягарів.

Король. Добре, та се справа моєї дочки, а не моя. Що ми можемо тут зробити? Гроший зовсім не потрібую. Я вибудував уже одинацять нових скарбниць і більше не маємо місця на них у коронних краях. Га! Знаю вже. Відішли сю просьбу до фінансової комісії, мій дворецький. Так відложимо сей лихий день порішеня на далекий час. Се каже мені мій дотеперішній досвід. Дальше!

Дворецький. Дальшим моїм обовязком є предложити Вашій Величности покірну просьбу податкових урядників, яких загнано в стан безробітя.

Король. Я бажав би бути в їх положеню! Відішли сю просьбу туди, куди й инші, мій пане дворецький.

Схліблю сам собі, що я так скоренько полагодив усі державні справи, як ніякий инший володар. Дальше!

Дворецький. Дальшим моїм обовязком є предложити Вашій Величности покірну просьбу иншої части підданих Вашої Величности. А саме те, що відколи запанували загальне привязанє і приязнь у всіх краях Вашої Величности, від тоді неможливо жити зі сварок, спорів і незгоди. Тому просять сі піддані відновити стародавний звичай і обичай, що висловлено в стародавній пословиці: „Чи ніхто не хоче наступити мені на пяту?"

Король. Се знову діло нашої дочки! Ох! люба, сі русалки! Так, мій пане дворецький, сю просьбу треба відіслати до самої нашої королівської дочки. Дальше!

Дворецький. Дальшим моїм обовязком є предложити Вашій Величности покірну просьбу стародавного Ордену Моркотунів. Вона висловлена бояном висше згаданого стародавного ордену:

„Шлем покірні, поважні благаня,
Ах, верни нам право наріканя!
Дай нам клопіт один — або два, —
Бо не маєм иншого діла".

Король *(перериває)*. Досить уже, досить! Дякую. Може се буде відповідати бажаням сих петентів, коли зарядимо, що вони мають вислухати сю оду до кінця. Так, се знаменита думка! Затвердимо сей розпорядок. „Fiat Justitia", мій пане дворецький. *(На боці)*. Я все запримічував, що латинська мова викликає пострах на мойому дворі. Се добре для них, коли від часу до часу побачать, що м о ж е їх король. Гм! Дальше!

Дворецький. Дальше маю предложити Вашій Величности просьби шістьох королевичів, що просять о руку Вашої королівської дочки, нашої ласкавої королівни.

Король. Ну, я є за тим! Я знав, що воно прийде котрогось дня. Нещасний день! Моя люба, мусиш помогти мені в сій справі Прошу тебе о як найбільшу увагу. Шість женихів! Тілько подумай! Вже один, се було би досить зле, два було би ще гірше, три найгірше з усього. І я рад би знати, які ще степені порівнання має граматика для вислову становища остальних трьох. Шість! Нещасливий день!

Королева. Не трать духа, коханий. Нашим першим обовязком є побачити їх.

Король. Так, само собою. Проси їх сюди перед нас пане дворецький і нехай кождий особисто предложить свою просьбу.

(Увіходить шість королевичів. Дворецький називає кождого по імени, заки він зачне говорити).

Дворецький. Його Високість королевич Продажности!

Королевич Продажности. Наймогучійший владико, приходжу старати ся о руку твоєї дочки.

Король. Відкіля приходиш?

Королевич. З могучого і щасливого королівства в середині Африки. Відкрив його недавно пан Хвалько Пройдисвіт. Від нього також довідав ся я про істнованє більшого скарбу як „Копальні царя Соломона в Офірі" і бажав би назвати його моїм власним.

Король. Я вірю сьому. Дальший!

(Королевич Продажности кланяєть ся і відходить на бік).

Дворецький. Його Високість королевич Пустомельства!

Королевич Пустомельства *говорить дуже скоро, без перерви).* Найпреславнійший з володарів, прибув я з далека, далекого-далекого королівства пустомельства, королівства, славного з давних давен вимовою, плав-

ністю, з якою говорять його мешканці. Лежить воно в Африці, досі не досліджене ніким, тілько паном Хвальком Пройдисвітом. Від нього довідав ся я про істнованє незрівнаного „вона“, о котрої руку я отсе зважив ся просити в сьому пресвітлому зборі. Чую добре, що се потрібне для трівкого розвитку мого королівства. Коли так стало би ся, то від тоді був би се край і батьківщина для золотоустої королівної.

Король. Ох! перестань, перестань! прошу тебе перестань, бо инакше не стане мені ух для вислуханя инших королевичів.

(Королевич Пустомельства кланяєть ся і відходить на бік).

Дворецький. Його Високість королевич Мраки!

Королевич Мраки. Ласкавий володарю, приходжу з дуже да екого королівства Мраки, щоби старати ся о руку ясної королівної Сонішного Світла.

Король. Чи се королівство Мраки також в Африці?

Королевич. Ні, Ваша Величносте! Воно лежить на границях незнаної країни, знаної морякам під назвою „Північний Бігун“.

Король. Не дуже то весела країна, щоби виправляти тамтуди мою дочку, чи не так? Правда, там жде ще трьох на послуханє. Стань на боці. Дальший.

(Королевич Мраки кланяєть ся і відходить на бік).

Дворецький. Його Високість, королевич Довговічности!

Королевич Довговічности *(поздоровляє).* Многая літа королеви! Приходжу з далекої, далекої країни.

Король. В середині Африки?

Королевич. Ні, Ваша Величносте, з дуже далекої країни.

Король. На границі Північного Бігуна?

Королевич. Ні, Ваша Величносте, з дуже далекої країни.

Король. Нехай тебе Господь милує! Кілько ще разів скаже він нам се? Вислухаю вас, паноньку, иншим разом, коли матиму більше вільного часу. Дальший!

(Королевич Довговічності відходить нерадо).

Дворецький. Його Високість королевич Приязни!

Королевич Приязни. Любий володарю сеї гарної країни, прошу тебе вислухай і вволи мою просьбу: благаю для подружя сніжнобілої руки королівної. Прошу, скажи „так".

Король. Я дійсно не можу!

(Королевич Приязни кланяється і відходить зневірений).

Король. Що, ще один? Ох! кохана!

Королева. Пішли, мій любий, за нашою донею, заки почуємо ще більше.

Король. Дуже добра думка, моя мила! Призовемо її в сій хвилині.

Дворецький. Її Високість Королівна вже тут.

(Чути голос сурм. Увіходить королівна, одіта біло, в руці у неї лілія, за нею двірські дівчата).

Король. Здорова була, доню. Приходиш у саму пору Всі отсі благородні королевичі бажають тебе за жінку. Чи хочеш їх? Годі мені самому рішати сю справу.

Королева *(поправляє його).* Не їх, мій дорогенький, а тілько одного.

Король. Ах так, щира правда! Питанє, чи хочеш тілько одного?

Королева. Ні, ні, мій милий, говориш злим, неясним стилем. Ліпше позволь їм самим звернути ся до королівної, нехай виявлять свої бажаня. Вони мусять говорити їй правду і тілько правду. Чи не пригадуєш собі дарунку Русалки Лілії?

Король *(до дворецького).* Нехай представлять ся женихи, пане дворецький.

(*Кождий завізваний королевич підходить, кланяєть ся королівній, говорить і відходить*).

Королевич Продажности. Пані, тобі я мушу говорити тілько правду. Моє королівство не таке богате й щасливе, як я говорив, а підупале й бідне. І власне твоїм богацтвом хотів я піднести наш підупавший добробут. Як я лише тебе побачив, пізнав підлість свого поступованя. Тепер я лише прошу тебе, прости мені мої злі наміри і позволь нехай відійду.

Королівна. Королевичу, в світі є більші скарби від золота. Візьми з них дещо з собою для своїх горожан і зроби їх богатшими. Прощай! *(Королевич відходить).*

Королевич Пустомельства. Тобі, пані, не можу сказати ніякого неправдивого слова. Країна, з якої приходжу, не може бути твоєю. Я думав, що твій гожий дар вимови поможе моїм намірам і збільшить мої богацтва. Та коли я побачив тебе, богацтва, хитрість і вся та глупота стали ненависними для мене. Я негідник. Прости мені мій нечесний намір і позволь мені відійти.

Королівна. Королевичу, коли тілько гарні слова правдиві, то все добре! Так поможеш твому народови. Прощай! *(Королевич відходить).*

Королевич Мраки. Пані, і я думав хитрити, признаю ся з соромом. Твоє ясне житє зблідло би в сих трійливих околицях. Не можу глядіти в твоє лице і лукавити. Прости мені моє лукавство й позволь мені відійти в жалю.

Королівна Королевичу! Тому, що до тебе не може продістати ся сонішне світло, то йди до нього і жий

в сонячному світі і зі своїм народом. Тоді буде добре тобі і нашому. Прощай! *(Королевич відходить).*

Королевич Довговічности. Пані, я шукав в тебе лише благословення довгого життя на те, щоби відганяти темні тіни, яких боюся. Скажи мені, заки відійду в покаянню, чи можеш мені простити мої лихі наміри? Чи можу відійти з бажанем ліпшого, як дотепершні мої наміри?

Королівна. Королевичу, той жиє довго, хто жиє добре. Нехай для тебе буде правилом: „Ні один день нехай не мине без діла, яке не принесло би добра для загалу". Тоді життє буде повне, веселе й досконале. Вчи сього своїх горожан і бувай здоров. *Королевич відходить.*

Королевич Приязни. Я, королівно, стаю також упокорений перед тобою, щоби признати ся до хитрощів. Я також думав засватати тебе до мого королівства, представивши тобі, що мій край — се край любови і приязни. Тепер мушу тобі признати ся, що в нас кождий чоловік любить лише себе самого. Не є се зовсім країна, в якій ти могла би жити. Прости мені мої лихі наміри і скажи мені пославництво, яке я поніс би між моїх людей.

Королівна. Любов, князю, робить богатим. Навчи свій нарід любови, а вона ущасливить і других. Прощай!

Король. Доню, ти все гарно вияснила. Тілько не можу зрозуміти, як се воно є, що люди все говорять тобі правду. А мене то все обманюють.

Королівна. Се дарунок Русалки Лілії, любий батечку. Чи не схотів би ти, щоби я й тобі позичила декоди сього дару?

Король. Добре, добре, побачимо! Та часом було би воно невигідно, коли я докладно знав би, що люди

думають про мене. Гм! Говорім про щось инше. Пане дворецький, де є шестий королевич? Я ще взагалі не чув його.

Дворецький *(голосить)*. Королевич Парсіваль.

Королевич Парсіваль. Пані, я ні богатий, ні могутний. Маю лише свій вірний меч і відважне серце. Тільки їх можу назвати моїми. Все таки я зважую ся любити тебе і зважую ся заявити се тобі. Ти маєш усе, що може тебе ущасливити і не потребуєш мене. Але я потребую тебе. Прошу тебе, позволь мені в моєму житю ступати при твому боці, боронити тебе перед небезпекою і нещастєм, коли було би потреба і бути тобі помічним у праці твоїй усіми моїми силами і любовю.

Король *(на боці)*. Щасливий день, королево! Думаю, що вона вислухає сього молодця.

Королева. Правда! Вона могла була вибрати гірше, мій милий. Він виглядає на лицарського королевича, а тамті чи не вдають тілько таких.

Король *(бурмоче)*. Все дуже гарно! З такою дочкою і з таким зятем, то я зможу посвятити увесь день тілько собі тай королевій. А ти, доню, все таки розважж добре, щоб опісля не жалувала.

Королівна *(подає руку королевичови Парсівалеви)*: Я рада слухати більше такого, королевичу.

Королева. Так дарунок чистого серця увінчав її житє!

(Заслона).

ARY
MAY
UNIVE

„Діточий Театр“.

Видавництво „Світ Дитини“ приступає до печатаня легеньких сценічних картин, що творити муть постійний і добірний репертуар для діточих театральних вистав дома і в школі.

В друку є такі картини:

1. *Леся Верховинка:* **„Іменини Влодка“**, комедійка на 3 дії.

2. *Вол. Ваврисевич:* **„Лісова казка“**, сценка на 1 дію з нотами.

3. *Володимир Островський:* **„Соняшник“**, сценічна картина на 3 дії з ілюстр. костюмів і нотами.

4. *Я. Вільшенко:* **„Коник-Стрибунець“**, сценічна ігра на 1 дію з ілюстраціями.

5. *Ґрація Товпліс:* **„Дарунки Русалок“**, сценічна фантазія у 2 діях.

6. *Василь Софронич:* **„Печери“**, сценічний образок на 3 дії.

7. *Я. Вільшенко:* **„Княжна Ганна“**, історична картина на 1 дію (з дитячих літ княгині Анни, доньки кн. Ярослава Мудрого).

8. *Володимир Королів-Старий:* **„Чарівний камінець“**, сценічна картина на 3 дії.

9. *Володимир Королів-Старий:* **„Царівна-Жаба“**, сценічна фантазія на 2 дії.

В дальшім приготованю має Видавництво ще кільканайцять перекладів найкрасших творів для діточого театру із ріжних мов.

і його жінки **Мотрі**“, з гарними образками О. Кульчицької.

Ч. 16. *Микита Магир*: „**Байки**“, з численними ілюстраціями А. Манастирського.

Ч. 17. *Вуйко Владко*: „**Пригоди Юрчика Кучерявого**“, часть І, перероблена і доповнена, зі 120 образками О. Куриласа.

Ч. 18. *Антін Лотоцький*: „**Езоп**“, оповіданє про житє славного байкаря.

Ч. 19. *Я. Вільшенко*: „**Байки Езопа**“, в перерібках після Ля Фонтена, Е. І. Лєсінґа і Ґелєрта, з численними образками.

Ч. 20. *Міґуель Сервантес*: „**Пригоди Дон Кіхота**“, з оріґінальними дереворитами Ґустава Доре.

Ч. 21. „**Пригоди барона Мінхгавзена**“, (на українську мову перелицював *Я. Вільшенко*), з образками найліпших німецьких малярів.

Ч. 22. „**Казки 1001 ночі**“:
а) Про Алядина і чарівну ліхтарню.
б) Моряк Сіндбад.

Річники „Світа Дитини“ з 1921 р.:

а) зброшуровані	1400 Мк.
б) в модерному переплеті	2000 „
в) в люксусовім переплеті	2300 „
Річник з 1920 р. (брошурований)	1800 „

На посилку долучити належить 35 Мк.

Замовленя слати:

Видавництво „Світ Дитини“, Львів, ул. Зіморовича, ч. 3.

„СВІТ ДИТИНИ“

ІЛЮСТРОВАНИЙ ЧАСОПИС

ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ ДІТИЙ І МОЛОДІЖИ

виходить

у Львові 1 і 15 кождого місяця.

На передплату в краю складаєть ся на рік 1922 титулом задатку: 1000 Мк., платних із гори при замовлюваню.

Для Америки й Канади 2 дол. на рік.

Замовленя слати на адресу:

Видавництво „СВІТ ДИТИНИ“,

Львів, ул. Зіморовича, ч. 3.

The End.

WORLD PUBLIC LIBRARY EDITION

Copyrighted materials